Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 2, No 4 (1951)

ΙΠΠΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΝΤΟΠΑΡΙΣΜΑ ΔΡΟΜΟΝΩΝ ΙΠΠΩΝ

Ι. Σ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.17472](https://doi.org/10.12681/jhvms.17472)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΜΑΝΙΑΤΑΚΗΣ Ι. Σ. (1951). ΙΠΠΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΝΤΟΠΑΡΙΣΜΑ ΔΡΟΜΟΝΩΝ ΙΠΠΩΝ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 2(4), 160162. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17472>

βον. Μὲ τὴν μεταδοτικὴν ἀκμὴν (Dermite pustuleuse). Αὕτη ἐμφανίζεται εἰς περιόδους τριχοπτώσεως καὶ κυρίως τὴν ἀνοιξιν, ἔχει δὲ ὡς αἷτιον τὸν βάκιλλον τοῦ Preitz Nocard ἢ τὸν σταφυλόκοκκον. Ἐμφανίζεται ὡς ὀξείας μορφῆς πυώδες δερματικὸν ἐξάνθημα μὲ πυρετόν, τοπικὰς ἀντιδράσεις καὶ οἰδήματα, ὅταν ἢ προσβολὴ εἶναι σοβαρά. Τὰ πυώδη ὀζίδια μεγέθους πίσσου μέχρι καρύου ἐμφανίζονται εἰς τὰ σημεία τριβῆς τῶν εἰδῶν σαγῆς. Ἡ ταχεῖα ἐξέλιξις τῆς νόσου καὶ ἡ ὁμαδικὴ ἐμφάνισις περιστατικῶν εἰς πλεῖστα ζῶα μιᾶς μονάδος, εἶναι ἀρκετὰ διὰ τὴν διάγνωσιν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΙΠΠΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΚΑΙ ΝΤΟΠΑΡΙΣΜΑ ΔΡΟΜΟΝΩΝ ΙΠΠΩΝ

Ὑπό

Δρος Ι. Σ. ΜΑΝΙΑΤΑΚΗ

Εὐχαρίστως δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ σχετικοῦ μὲ τὸ Ντόπιν ἄρθρου τοῦ φίλου συναδέλφου κ. Κίinna (Δελτίον Ἑλλην. Κτηνιατρ. Ἑταιρείας τεύχος 2ον σελ. 72) νὰ ἐπιληφθῶ κι' ἐγὼ τοῦ θέματος αὐτοῦ, τόσον ἐνδιαφέροντος ἰδίως τὴν ἵπποπαραγωγὴν.

Ἡ ξενικὴ αὐτὴ λέξις Ντόπιν, ὡς γνωστόν, ἀλλὰ καὶ ἡ χρῆσις μιᾶς ἐξ αὐτῆς πράξεως, τὸ ντοπάρισμα, ἐξ Ἀμερικῆς ἀρχῇθεν προερχομένη, σημαίνει κυρίως, τὴν διὰ οἰασδήποτε ὁδοῦ εἰσαγωγὴν εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀγωνισθησομένου εἰς δρόμον ἵππου, φαρμακευτικῶν οὐσιῶν ἱκανῶν νὰ προκαλέσουν τεχνητὴν διέγερσιν, ἥτις νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ὅπως ἀναπτύξῃ δυναμικότητα τοιαύτης ἐντάσεως, οἷαν βεβαίως δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ ἐν κανονικῇ καταστάσει εὐρισκόμενος. Ἐννοεῖται δ' οἷκοθεν ὅτι μία τοιαύτη πράξις δὲν εἶναι διόλου τιμητικὴ δι' ἓνα ὄντως ἀθλητικὸν ἀγώνισμα πολιτισμένων λαῶν, οἷαι αἱ ἵπποδρομαί, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων τελούμεναι, καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ μᾶλλον κολάσιμος, ὡς ἐγκληματικὴ τοιαύτη.

Ἡ γνώριμος θεμιτὴ τεχνικὴ τῆς ἐκτροφῆς δρομόνων ἵππων περιλαμβάνει (ζωοτεχνικῶς) τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τῶν φυσικῶν μέσων ἅτινα διαθέτει τὸ ζῶον διὰ τῆς προοδευτικῆς προπονήσεως εἰς τὸ μέγιστον δυνατὸν ὅριον, ἄνευ οἰασδήποτε βλάβης τῆς μελλοντικῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων αὐτοῦ ὀργάνων, ἥτις ἐν ταῦτῳ δέον νὰ εἶνε σύμφωνος μὲ τὰς

ὕγιεις ἀρχὰς τῆς ὑγιεινολογικῆς ἐξασκήσεως, ὥστε τελικῶς νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς μυϊκῆς δυναμικότητος, τὴν διέγερσιν τοῦ γενικοῦ νευρικοῦ συστήματος, τὴν ἐπέκτασιν τῶν καρδιακῶν λειτουργιῶν καὶ νὰ δίδῃ μεγαλειτέραν εὐρύτητα εἰς τὴν ἀναπνευστικὴν συσκευὴν, ἔστω καὶ δι' ὀρθολογισμένης χορηγίας φαρμακευτικῶν τινῶν οὐσιῶν. Ἄλλ' ὅμως ἡ ὑπερβάλλουσα χρῆσις τῶν ἀλκαλοειδῶν πᾶν ἄλλο παρὰ ἀβλαβὲς ἐπι-
 τυγχάνει τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς βιαίας ἐπε-
 νεργείας αὐτῶν, χορηγουμένων συνήθως μετὰ καταχρήσεως θιγού-
 σης τὰ ὄρια τῆς δηλητηριάσεως, ἐξάπτει εἰς τὸ ἑπακρον τὸ νευρικὸν
 σύστημα, μέχρι βαθμοῦ φρενίτιδος, ὥστε νὰ παρουσιάζωνται τὰ δύσ-
 μοιρα αὐτὰ ζῶα εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀφιετηρίας, εἰς ὑπερβάλλουσαν κατὰ-
 στασιν διεγέρσεως, καθιστῶσαν σχεδὸν ἀδύνατον τὴν εὐθυγράμμησιν ἐπὶ
 τῆς αὐτῆς εὐθείας. Ἡ τοιαύτη δὲ χορηγία ἐδνόητον εἶνε ὅτι ἀποτελεῖ
 ἀνήθικον ἀλλὰ καὶ ἐγκληματικὴν κακοήθειαν, ὅχι μόνον διότι παραβλά-
 πτει ὑπούλως ἰδιωτικὰ χηματικά συμφέροντα, ἀλλὰ καὶ — τὸ σπουδαιό-
 τερον — ἀποτελεῖ πρᾶξιν λίαν ἐπιζημίαν εἰς τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν, προ-
 καλοῦσα τὸ μέγιστον τῶν μειονεκτημάτων εἰς τὰ ζῶα αὐτά, ὡς τορπιλλίζουσα
 τὴν ὑγείαν των, ὥστε ἐνῶ ταῦτα ἄνευ τῶν ἀνθυγιεινῶν αὐτῶν μέσων θὰ
 καθίσταντο ἰδανικοὶ ἀναπαραγωγεῖς ἐκλεκτῶν ἀπογόνων, μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦς
 δρομικοῦς συναγωνισμοῦς ἀκουσίαν ἢ ἐκουσίαν ἀποχὴν των, ἀποβαίνουν
 τοῦναντίον κάκιστοι πρόγονοι ἐλαττωματικῶν ἀπογόνων, ὅπως τοιοῦτόν
 τι παρατηρεῖται εἰς τοῦς ἀλκοολικοῦς καὶ τοξικομανεῖς ἀνθρώπους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὡς εἶνε γνωστὸν καὶ ἐν εὐγλώττῳ συντομίᾳ
 ἀναφέρεται ἐν τῷ προμνησθέντι ἄρθρῳ τοῦ κ. Κ. Κίννα, αἱ διὰ τὸ ντό-
 πιν χρησιμοποιούμεναι φαρμακευτικαὶ οὐσαὶ παράγουν ὅλαι κατὰ τὸ μᾶλ-
 λον καὶ ἥτεον ἐντόνως, διέγερσιν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ
 ἐκ ταύτης τῶν μυῶνων, ταῦτοχρόνως δὲ μίαν ὑπερέντασιν τῶν καρδια-
 κῶν λειτουργιῶν. Ὁ ὄργανισμὸς ὅμως δὲν δύναται ἀτιμωρητῆ νὰ ὑφίστα-
 ται τοιαύτης δυναμικότητος κλονισμοὺς οἱοὶ οἱ προξενούμενοι διὰ τῆς
 χορηγίας τῶν γνωστῶν ἀλκαλοειδῶν, καθ' ὅσον οὗτος δὲν θὰ βραδύνῃ ν'
 ἀποβῇ ἄκρως ἐξηντημένος, μετὰ τὸ νευρικὸν του σύστημα μειωμένον ἐπὶ
 τοσοῦτον, ὥστε ὁ ἀκουσίως του τοξικομανῆς αὐτὸς ὄργανισμὸς νὰ παρα-
 τηρεῖται παρουσιάζων καὶ πεπτικὰς ἰδιοτροπίας, τρώγων ἐπιπόνως τὴν
 ἡμίσειαν μερίδα τροφῆς, ἐνῶ οἱ δηλητηριασμένοι μυῶνες αὐτοῦ καθίσταν-
 ται ἐπώδυνοι καὶ μὴ δυνάμενοι ἐπὶ μακρὸν χρόνον ν' ἀναλάβουν τὴν κανο-
 νικὴν των ἐνεργητικότητα, παρὰ τὰς φαρμακευτικὰς θεραπευτικὰς ἄγω-
 γὰς τὰς ἐφαρμοζόμενας συνήθως πρὸς καταπολέμησιν τοῦ διῆθεν ρευμα-
 τισμοῦ ἐξ οὗ ὑποτίθεται ὅτι πάσχουν! Ἀλλὰ καὶ αὕτῃ ἡ καρδιά τότε ἡ
 ὑποστᾶσα τὴν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν τῶν ἐπανειλημμένων αὐτῶν μαστιγω-
 μάτων, διὰ τῆς ἐπακολουθοῦσης καρδιακῆς ἀρρυθμίας, τῶν διαφοροτρο-

πων διαλείψων, συμπληρώνει τὴν θλιβερὰν παθολογικὴν εἰκόνα, ἣν παρουσιάζει ἐν τέλει ὁ ντοπαρισμένος ἵππος.

Φυσικά, ἐκ τοιούτου τινος καταντήματος ἐνὸς ἀναπαραγωγέως, ὁποῖον καλὸν δύναται τις ν' ἀναμένη, ὁσαδὴποτε προτερότητα σωματικῆς διαπλάσεως καὶ ἂν παρουσιάζει, ὅταν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀγωνιστικῆς του σταδιοδρομίας κληθῇ νὰ διαιωνίσῃ τὸ ἐκλεκτόν του εἶδος; Ἀντιθέτως οὗτος μὲ τὰς ζωτικὰς του δυνάμεις βαθέως ἡλλοιωμένας καθίσταται ἐπιβήτωρ ἀνεπαρκῶς γόνιμος, ἐνῶ ἡ ντοπαρισμένη φορβὰς μὲ τὰς ἀκανονίστους στιγμὰς ὀργασμοῦ, παρουσιάζει διαλειπούσας εὐκαιρίας γονιμοποιήσεώς της, λαμβανομένου προσέτι ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἀκόμα καὶ ὅταν κατορθωθῇ ἡ γονιμοποίησις της, τὸ ἐξ αὐτῆς προῖόν θὰ εἶνε καχεκτικόν, φιλάσθενον, εὐκόλως ὑποκείμενον εἰς ὀμφαλικὰς μολύνσεις, ἄλλ' ἐπίσης καὶ εἰς τὴν πολυαρθρίτιδα.

Ἐκ τούτων ἐξυπακούεται ὅτι, τόσον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κοινοῦ δολίως ἐξαπατωμένου, ὅσον καὶ ἰδίως—ὅπερ ἀποτελεῖ καὶ τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ ἀνὰ χεῖρας ἄρθρου— πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐγχωρίου ἵπποπαγωγῆς ἐκλεκτῶν προῖόντων, χρησιμωτάτων εἰς τὴν Ἑθνικὴν γεωργοκτηνοτροφικὴν οἰκονομίαν, πρέπει νὰ ἐπιστηθῇ σύντονος ἡ προσοχὴ καὶ τὸ ἄμεσον καὶ δραστήριον ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμοδίων, ἀποκλειομένων τῶν ἀποδεδειγμένως εὐρισκομένων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν οἰουδήποτε τινος τῶν ἀλκαλοειδῶν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀγωνίσματος καὶ ἐπιβαλλομένων αὐστηροτάτων κυρώσεων κατὰ τῶν ὑπευθύνων τῆς τοιαύτης ἀποπείρας, καθ' ὃν τρόπον ὁ κ. Κίννας ὑποδεικνύει, δεδομένου ὅτι καὶ ὁ ἐπιδεικνόμενος παρατηρητὴς τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως τοῦ ἐλεγχομένου ἵππου, ἀλλὰ καὶ ὁ μᾶλλον πεπειραμένος κλινικός, δύναται εὐκόλως νὰ πλανηθῇ, ἐνῶ διὰ τοῦ συνδυασμοῦ ἀναλύσεως προῖόντος ἐκκρίσεώς τινος (σίελος, οὖρα, ἰδρὼς κλπ.) τοῦ ζώου, ἀποκαλύπτεται ἡ παρουσία τοῦ ἀλκαλοειδοῦς, διαπιστουμένης οὕτω ἐμφανῶς τῆς τοιαύτης ἀνθηθίκου δολιότητος. Κατοχυρωμένης δὲ οὕτω διὰ εἰδικῶν θεσπισμάτων μιᾶς εὐσυνειδήτου διαδρομῆς ἵππων ἀπηλλαγμένων τῆς συμβολῆς τεχνητῶν διεγερτικῶν μέσων, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ λησμονεῖται ὅτι, κατὰ τὰς δι' ἐξάσκησης τῶν δρομόνων ἵππων προπονήσεις, οἱ ἀρμοδίιοι προπονηταὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν μέσων—βηματισμῶν μεθοδικῶν, διατροφῆς, χειρομαλάξεων κλπ.—χρησιμοποιοῦν ἐπίσης μεθοδικῶς καὶ ὀρθολογισμένως καὶ τινας τῶν καταλλήλων φαρμακευτικῶν οὐσιῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὑγιεινολογικῶν αὐτῶν μέσων. Ταῦτα ὅμως θὰ πρέπη (πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν τῶν κατόχων ἵπποδρομιακῶν ἵππων) βεβαίως νὰ χορηγῶνται εἰς τοὺς πρὸς δρόμον ἵππους τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ πάσης ἵπποδρομίας, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς πίστεως τόσον τῶν ὑπευθύνων ἰδιοκτητῶν ὥς καὶ τῶν προπονητῶν αὐτῶν.